(Ekstern oversættelse)

EUROPA-PARLAMENTET

2004 *2009*

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

FORELØBIG
2004/2137(INI)

18.2.2005

UDKAST TIL BETÆNKNING

om forbindelserne mellem lovlig og ulovlig indvandring og integration af indvandrere
(2004/2137(INI))

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Ordfører: Patrick Gaubert

(Ekstern oversættelse)

PR_INI

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 3

BEGRUNDELSE 7

(Ekstern oversættelse)

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om forbindelserne mellem lovlig og ulovlig indvandring og integration af indvandrere (2004/2137(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til meddelelse fra Kommissionen "Undersøgelse af forbindelsen mellem lovlig og ulovlig indvandring" (KOM(2004)0412),

– der henviser til meddelelse fra Kommissionen "Første årsrapport om indvandring og integration" (KOM(2004)0508),

– der henviser til grønbog om en EU-metode til at styre økonomisk migration (KOM(2004)0811),

– der henviser til udtalelserne fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af henholdsvis den 15. december 2004 og den 24. januar 2005 om meddelelse fra Kommissionen "Undersøgelse af forbindelsen mellem lovlig og ulovlig indvandring",

– der henviser til Amsterdam-traktaten, som tildeler Fællesskabet beføjelser og ansvar inden for områderne indvandring og asyl, og EF-traktatens artikel 63,

– der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tampere den 15.-16. oktober 1999, i Laeken den 14.-15. december 2001, i Sevilla den 21.-22. juni 2002 og i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003,

– der henviser til sin henstilling af 14. oktober 2004 om fremtiden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed samt om betingelserne for at styrke dets legitimitet og effektivitet[1],

– der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 4.-5. november 2004 og Haag-programmet,

– der henviser til forretningsordenens artikel 45,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0000/2005),

A. der henviser til, at den frist, der på Det Europæiske Råd i Tampere blev afsat til gennemførelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, er udløbet,

B. der henviser til, at vedtagelsen af Haag-programmet, som om kort tid vil blive iværksat med Kommissionens handlingsplan, vil gøre det muligt at arbejde videre med de resultater, der blev opnået med Tampere-programmet, og at tage de nye udfordringer op i

[1] Vedtagne tekster, P6_TA(2004)0022.

forbindelse med gennemførelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed,

C. der henviser til, at Unionens og medlemsstaternes samarbejde med hjemlandene og transitlandene uden for EU er altafgørende,

D. der henviser til, at i lyset af udvidelsen kræver et mere sikkert europæisk samfund, at kontrollen ved de ydre grænser skærpes,

E. der henviser til, at Unionen som et område uden indre grænser skal have en fælles tilgang til forvaltningen af de ydre grænser og udarbejde en fælles politik for områderne visum, asyl og indvandring,

F. der henviser til, at bekæmpelsen af ulovlig indvandring fortsat skal prioriteres højt i den udvidede Union, og at kommerciel udnyttelse af indvandrere skal straffes hårdt,

G. der henviser til, at økonomisk indvandring er en ny udfordring for Unionen, som grønbogen om en EU-metode til at styre den økonomiske migration, der vil blive fulgt op af et handlingsprogram før udgangen af 2005, igen har skabt opmærksomhed om,

H. der henviser til, at vellykkede politikker for lovlig indvandring forudsætter mere målrettede integrationspolitikker, som er baseret på de rettigheder og pligter, der påhviler tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold og værtssamfundet,

1. understreger, at der er behov for en kohærent, samlet tilgang til indvandring, som tager udgangspunkt i snævre synergier mellem de forskellige implicerede politikker, og beklager den europæiske tilgang, som ofte er for sektorspecifik; glæder sig i denne forbindelse over initiativet fra Kommissionen og det nuværende rådsformandskab med henblik på oprettelsen af et system til gensidig oplysning og forudgående varsling af medlemsstaternes ansvarlige på det indvandrings- og asylpolitiske område, og foreslår, at Europa-Parlamentet delagtiggøres heri;

2. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med Europa-Parlamentet at indlede overvejelser om en bedre samordning af alle de strukturer, der er involveret i styringen af migrationsstrømmene, og til at sikre korrekt anvendelse og udbredelse af de finansielle programmer på området;

3. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og hjemlandene til at gennemføre nationale oplysningskampagner om indvandringspolitikkerne;

4. mener, at det er af afgørende betydning at udvikle indvandringspotentialet bedst muligt inden for rammerne af en europæisk politik for fælles udvikling, som inddrager værtssamfundene, hjemlandene og diasporanettene;

5. støtter udbredt integration af indvandringsspørgsmålet inden for alle områder af Unionens udenrigspolitik, navnlig politikkerne for udviklingsbistand og økonomiske partnerskaber, med henblik på at tage fat om udvandringens dybereliggende årsager;

6. opfordrer de interesserede medlemsstater til at stille større menneskelige, materielle og finansielle midler til rådighed for deres konsulære myndigheder i hjemlandene med

henblik på at oplyse de potentielle udvandrere om mulighederne for indrejse med henblik på beskæftigelse; mener, at et samarbejde mellem de deltagende lande vil give disse mulighed for at fastslå, hvem der er interesseret i indvandrerprofilen; foreslår, at blandt andre ARGO- og AENEAS-programmerne anvendes i denne henseende;

7. mener, at indførelsen af et integreret system til forvaltning af de ydre grænser skal bygges op omkring omfattende harmonisering inden for visumområdet, aktiv deltagelse af Det Europæiske Grænseagentur med oprettelse af en fællesskabsfond for grænser og styrket konsulært samarbejde, som udmønter sig i oprettelse af fælles konsulære repræsentationer;

8. er overbevist om, at de indvandrere, der er ofre for menneskesmugling, bør tildeles særlig stor opmærksomhed, og glæder sig over Kommissionens kommende handlingsplan på området;

9. minder om, at ansvarliggørelsen af fragtvirksomhederne, skærpelsen af de strafferetlige sanktioner mod smuglernetværkene og bekæmpelsen af ulovligt arbejde udgør en integreret del af bekæmpelsen af ulovlig indvandring;

10. opfordrer Rådet og Kommissionen til med hensyn til tilbagetagelse af ulovlige indvandrere at overveje effektiviteten af de indgåede aftaler og retningslinjerne for kommende aftaler; støtter en europæisk politik for tilbagesendelse med respekt for indvandrernes værdighed og fysiske integritet og indførelsen af integrerede tilbagesendelsesprogrammer;

11. er enig med Kommissionen i, at masselegaliseringen af de ulovlige indvandrere fortsat bør være en undtagelse, som finder sted i enkeltstående tilfælde; opfordrer Kommissionen til at undersøge god praksis i medlemsstaterne;

12. mener, at det alt efter medlemsstaternes modtagelseskapacitet er nødvendigt at organisere kanalerne for lovlig indvandring af demografiske og økonomiske årsager samt med henblik på at reducere den ulovlige indvandring;

13. opfordrer medlemsstaterne til at deltage i de af Kommissionen i grønbogen indledte overvejelser om den samordningsgrad, der skal opnås, og værdien af vedtagelsen af en europæisk lovgivning, ifølge hvilken det er op til de nationale kompetente myndigheder at fastsætte det accepterede antal indvandrere;

14. støtter den af Kommissionen i grønbogen fremsatte mulighed for at oprette en fælles ramme af minimumsstandarder for tredjelandsstatsborgeres indrejse med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed;

15. mener, at det haster med at nå frem til indvandringspolitikker, som i højere grad kan tilpasses arbejdsmarkederne, og opfordrer medlemsstaterne til at inddrage de regionale arbejdsformidlinger og arbejdsmarkedets parter i beslutningen om det tilladte antal udenlandske arbejdstagere;

16. opfordrer medlemsstaterne til at indføre specifikke kombinerede opholds- og arbejdstilladelser, som letter rekrutteringen af midlertidig arbejdskraft, og at sikre, at

arbejdstagerne rent faktisk vender tilbage til deres hjemland med henblik på at undgå, at de ulovligt tager varigt ophold;

17. foreslår, at tredjelandsmyndighedernes evne til at foregribe behovene for udenlandsk arbejdskraft forbedres, således at udvandrernes kvalifikationer afstemmes efter de europæiske behov, og at udvandrerne uddannes i deres hjemland forud for afrejsen;

18. opfordrer medlemsstaterne til at indlede drøftelser om fastsættelse af sektorspecifikke kvoter og til regelmæssigt at underrette Kommissionen om gennemførelsen af deres nationale politikker på området;

19. minder om den nationale kompetence på indvandringsområdet; opfordrer medlemsstaterne til at samordne deres nationale politikker i kraft af den åbne samordningsmetode med udgangspunkt i de fælles grundlæggende principper, Rådet for nylig har vedtaget;

20. understreger, at det er vigtigt at opmuntre til undervisning i værtslandets sprog og at gennemføre undervisning i medborgerkundskab og undervisningsprogrammer om bl.a. ligebehandling af mænd og kvinder samt at fremme den arbejdsbaserede integration; bifalder de introduktionsprogrammer, som nogle medlemsstater gennemfører, og som navnlig indebærer en gensidig forpligtelse fra værtslandets og de nye indvandreres side; foreslår, at der på europæisk plan indledes drøftelser om muligheden for og arten af eventuelle sanktioner i tilfælde af manglende beståelse af integrationsprøverne, idet nogle medlemsstater allerede gør brug af sådanne;

21. mener, at bekæmpelsen af forskelsbehandling, racisme og fremmedhad er en af integrationspolitikkens vigtigste bestanddele; opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at omsætte de to relevante direktiver[1] til national ret, og glæder sig over rådsformandens initiativ til at genoptage forslaget til rammeafgørelse om bekæmpelse af racisme og fremmedhad[2];

22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

[1] Rådets direktiv 2000/43/EF af 29.6.2000 om gennemførelse af princippet af ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22); Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16).
[2] Don. 5734/05.

(Ekstern oversættelse)

BEGRUNDELSE

Baggrund

I lyset af Tampere-programmets afdæmpede resultat vedtog Det Europæiske Råd i november 2004 det flerårige Haag-program, som gennemfører Amsterdam-traktatens bestemmelser om kvalificeret flertal og fælles beslutningstagning på indvandrings- og asylområdet. Programmet vil blive implementeret via en handlingsplan fra Kommissionen, som Europa-Parlamentet kan bidrage til inden for rammerne af nærværende betænkning.

Kommissionen har for nylig offentliggjort to undersøgelser. Den ene omhandler forbindelserne mellem lovlig og ulovlig indvandring og blev fulgt op af en grønbog i januar 2005, som genoptager det følsomme spørgsmål om indvandring med henblik på beskæftigelse. Den anden vedrører indvandring og integration og blev i november 2004 fulgt op af Rådets (retlige og indre anliggender) vedtagelse af de fælles grundlæggende principper for integration af tredjelandsstatsborgere.

Ordføreren tager igen tendensen til systematisk at forbinde terrorisme og usikkerhed med indvandring op og mener, at det er afgørende, at denne sammenblanding af tingene bringes til ophør. Han opfordrer desuden medlemsstaterne til ikke at føre deres politikker i retning af fuld sikkerhed eller fuld liberalisme. Arbejdet skal nå videre end til de nationale uenigheder med henblik på at gøre debatten mindre følelsesbetonet og nå frem til en afbalanceret, menneskelig og effektiv europæisk indvandringspolitik.

Ordføreren glæder sig over at have fået mulighed for at forelægge en samlet betænkning om lovlig og ulovlig indvandring og integration af indvandrere og er glad for, at Kommissionen og det luxembourgske formandskab foregriber visse af betænkningens forslag om en samlet tilgang, idet han dog beklager den ofte for sektorspecifikke europæiske tilgang til emnet.

Generelle forslag

Ordføreren opfordrer Kommissionen til i samarbejde med Europa-Parlamentet at overveje indførelsen af en kohærent lovgivningsramme på indvandringsområdet i fire niveauer, som omfatter:

- en snæver synergi mellem de europæiske politikker inden for f.eks. beskæftigelse, sociale anliggender, udvikling og eksterne forbindelser;
- et system til gensidig oplysning og forudgående varsling af de nationale beslutningstagere inden for indvandrings- og asylområdet, som drøftet på Rådet (retlige og indre anliggender) den 24. februar 2005;
- en samordning af alle de europæiske og nationale strukturer, der er involveret i styringen af migrationsstrømmene[1], med henblik på at afhjælpe den risiko for overlapninger, der måtte bestå inden for et og samme aktivitetsområde som følge af manglende høring;

[1] Såsom udvalget om indvandring og asyl, det europæiske indvandringsnetværk, det sikre, webbaserede informations- og koordineringsnet for medlemsstaternes indvandringsmyndigheder, EMIN, nettet af nationale kontaktpunkter, Oplysnings-, Analyse- og Udvekslingscentret for Grænsepassage og Indvandring (CIREFI), Oplysnings-, Analyse- og Udvekslingscentret for Asyl (CIREA) og det kommende agentur for de ydre grænser.

- god udbredelse og anvendelse af de finansielle programmer. De midler, der bevilges inden for rammerne af fællesskabsfonde, bliver ikke altid anvendt fuldt ud. Således blev ARGO-programmets ekstremt store bevillinger for 2004 ikke anvendt, navnlig som følge af manglende oplysning af de nationale myndigheder.

Ordføreren foreslår endvidere oplysningskampagner med det formål, at medlemsstaterne forklarer de europæiske borgere, hvordan indvandringen kan være en fordel for dem, og den af EU og de respektive regeringer førte politik, og at hjemlandene advarer deres befolkninger om farerne ved ulovlig indvandring og mulighederne for lovlig indvandring.

Samarbejde med tredjelande

Ordføreren mener, at samarbejdet med hjemlandene og transitlandene er yderst vigtigt og skal ske ved at mobilisere alle de europæiske udenrigspolitikker (især politikkerne for udviklingsbistand og partnerskabs- og associeringsaftaler) på to niveauer:

1) For så vidt angår styringen af migrationsstrømmene, skal der ydes støtte til tredjelandenes grænseovervågning, forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig indvandring, genintegration af udviste indvandrerne og - for så vidt angår transitlandene - modtagelse af indvandrerne.

2) For så vidt angår bekæmpelsen af de dybereliggende årsager til udvandringen, vil en aktiv politik for fælles udvikling have en positiv indvirkning på områder som konfliktforebyggelse, overholdelse af menneskerettighederne, styrkelse af de institutionelle kapaciteter, god regeringsførelse og handel. Indvandringens potentiale skal bidrage til fælles udvikling i værtslandene og hjemlandene. Desuden skal indvandrernes lønoverførsler til hjemlandene sikres, omkostningerne skal sænkes, og de skal rettes mod udviklingsprojekter i lokalområdet. For så vidt angår den såkaldte hjerneflugt, der hæmmer udviklingen i disse lande, finder ordføreren det vigtigt at opmuntre de kvalificerede indvandrere til at bevare deres økonomiske, sociale og finansielle forbindelser til deres hjemlande og til på sigt at rejse hjem igen.

Ordføreren mener, at en del af løsningen på problemet med ulovlig indvandring skal findes i og ved hjælp af et samarbejde med regionerne i hjemlandene. Han foreslår, at de interesserede medlemsstater tilpasser og samordner deres diplomatiske myndigheder med henblik på at identificere udvandrernes beskæftigelsesmuligheder i en given stat i lyset af udvandrernes faglige profil og landets økonomiske behov. Disse projekter forudsætter, at landenes diplomatiske personale arbejder sammen og endvidere samarbejder med det nationale personale på indvandringsområdet, de lokale myndigheder og aktører som f.eks. Den Internationale Migrationsorganisation og nettet af immigrationsforbindelsesofficerer. På længere sigt skal de fælles visumudstedelseskontorer, hvis sådanne oprettes, delagtiggøres heri.

Bekæmpelse af ulovlig indvandring

Da der hvert år kommer mindst 500.000 ulovlige indvandrere til Den Europæiske Union[1], skal

[1] Ifølge Den Europæiske Politienhed, http://www.europol.eu.int.

bekæmpelsen af alle aspekter af den ulovlige indvandring i samarbejde med alle de tredjelande, indvandrerne kommer fra, fortsat prioriteres.

Det er den europæiske visumpolitik med til at sikre i kraft af de kommende VIS og SIS II[1], hvis interoperabilitet vil blive undersøgt, og sikringen af rejsedokumenter. Ordføreren vil være opmærksom på Det Europæiske Grænseagenturs virksomhed, som vil gøre det muligt at støtte det operationelle samarbejde mellem staterne.

Direktivet om støtte til ofre for menneskehandel, som samarbejder med de kompetente myndigheder[2], er et positivt skridt i den rigtige retning med hensyn til beskyttelse af indvandrerne, og ordføreren følger i den forbindelse forelæggelsen af en handlingsplan med fælles standarder og forebyggelsesmekanismer. For så vidt angår bekæmpelsen af ulovligt arbejde, skal samarbejdet mellem staterne gøre det muligt virkelig at få taget fat om dette problem ved at indføre skærpet kontrol i de udsatte sektorer, hårde straffe mod virksomhederne og støtte til ofrene.

En europæisk tilbagesendelsespolitik er en forudsætning for, at bekæmpelsen af ulovlig indvandring kan bevare sin troværdighed. I Haag-programmet overvejes det at indføre fælles procedurestandarder, en særlig repræsentant og en fællesskabsfond med integrerede tilbagesendelsesprogrammer, som ansporer indvandrerne til at bosætte sig varigt i deres respektive hjemlande.

Rådet har til hensigt at gøre større brug af tilbagetagelsesaftalerne og at sikre en større grad af sammenhæng med de partnerskabsaftaler, der indgås med tredjelandene, med regelmæssig opfølgning på deres effektivitet og forslag om nye forhandlinger. I kraft af den europæiske forfatning vil Europa-Parlamentet kunne deltage i udarbejdelsen af disse aftaler.

Ordføreren konstaterer, at masselegaliseringerne af ulovlige indvandrere fra at have været en undtagelse i visse lande er blevet et tilbagevendende fænomen, hvilket påviser indvandringspolitikkernes begrænsninger og tilstedeværelsen af en dynamisk undergrundsøkonomi. Det er vigtigt, at landene sammen overvejer denne proces, som har efterdønninger overalt i Unionen, inden for rammerne af det planlagte informations- og varslingssystem.

Lovlig indvandring

Ordføreren mener, at en for snæver regulering af de lovlige muligheder for indvandring kan tvinge de afviste indvandrere til at gøre brug af ulovlige kanaler. Mellem 2010 og 2030 betyder nedgangen i den aktive befolkning i Unionens 25 medlemsstater et fald i antallet af arbejdstagere på 20 millioner[3], hvilket uundgåeligt vil få konsekvenser for den økonomiske vækst. Den lovlige indvandring skal derfor organiseres med henblik på at reducere de ulovlige strømme, imødekomme medlemsstaternes økonomiske behov og opfylde Lissabon-målene.

[1] Visuminformationssystem og det nye Schengeninformationssystem.

2 Rådets direktiv 2004/81/EF af 29.4.2004 om udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder.

[3] Kommissionens grønbog om en EU-metode til at styre økonomisk migration, KOM(2004)0811 af 11.1.2005.

(Ekstern oversættelse)

Ordføreren støtter den af Kommissionen i omtalte grønbog fremsatte mulighed for at oprette en fælles ramme af minimumsstandarder for tredjelandsstatsborgeres indrejse med henblik på beskæftigelse, som er nødvendig for at skabe et område med fri bevægelighed uden grænser. I øvrigt skader den lovlige indvandring ikke statsborgerne i de nye medlemsstater, som har præference i forhold til tredjelandsstatsborgere, for så vidt angår adgang til det europæiske arbejdsmarked.

Ordføreren opfordrer medlemsstaterne til inden for rammerne af det planlagte informations- og varslingssystem at underrette hinanden og Kommissionen om bl.a. programmer for rekruttering af såvel højt kvalificeret som mindre kvalificeret arbejdskraft og om de nationale kvoter med henblik på at sikre en bedre vurdering af behovene på det europæiske arbejdsmarked og gøre migrationsproceduren mere gennemskuelig. Ordføreren tager afstand fra de nationalitetsbestemte kvoter, som er til skade for og diskriminerer de lande, der ikke er indgået aftaler med.

Ordføreren mener, at den midlertidige indvandring skal fremmes. Han opfordrer medlemsstaterne til at organisere den omkring de offentlige tjenester eller omhyggeligt udvalgte private rekrutteringsselskaber og til at sørge for, at de midlertidige arbejdstagere rent faktisk rejser tilbage til deres hjemland efter den tilladte periodes udløb. Den kombinerede opholds- og arbejdstilladelse i ét enkelt dokument ville forenkle procedurerne og rekrutteringen af indvandrere, herunder udenlandske studerende, og ville dermed være med til at fremme den midlertidige indvandring.

Ordføreren mener, at tredjelandenes evne til at foregribe behovene for udenlandsk arbejdskraft skal forbedres ved at oprette uddannelsescentre i hjemlandene for de kvalifikationer, der svarer til et europæisk behov, med henblik på at forbedre indvandrernes uddannelse forud for afrejsen.

Ordføreren minder om, at indrejse- og integrationspolitikkerne hænger uløseligt sammen og understøtter hinanden.

Integrationspolitikker

Ordføreren opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde voluntaristiske og samordnede integrationspolitikker ud fra de fælles grundlæggende principper for integration af indvandrere med lovligt ophold. Han henviser til, at definitionen af målsætninger, indikatorer og evalueringsmekanismer er en forudsætning for vellykkede integrationsforanstaltninger.

Ordføreren foreslår, at introduktionsprogrammerne for de nye indvandrere, som omfatter sprogundervisning, undervisning i medborgerkundskab og erhvervsvejledning, udbredes. For så vidt angår sanktionerne mod de indvandrere, der ikke består integrationsprøverne, ønsker ordføreren at indlede drøftelser om spørgsmålet, idet det skal understreges, at de ikke må være den første løsning. Hvis prøverne bestås, skal der udstedes diplomer i et af arbejdsgiverne og uddannelsesinstitutionerne kendt format.

Ordføreren minder om, at integrationen først og fremmest forudsætter, at forskelsbehandling, racisme og fremmedhad bekæmpes med principperne om ligebehandling og lige muligheder,

afholdelse af sprogundervisning, idet beherskelsen af sproget ligger til grund for forholdet mellem indvandreren og værtssamfundet, og undervisning i medborgerkundskab, så indvandreren får kendskab til rettigheder og pligter i værtssamfundet samt indblik i dets historie og kultur.

Ordføreren henviser til, at adgangen til uddannelse, den arbejdsbaserede integration og den kulturelle integration er væsentlige forudsætninger for vellykket integration. For at sikre, at visse sædvaner i hjemlandene er forenelige med de europæiske demokratiske værdier, skal medlemsstaterne sørge for, at sådanne sædvaner ikke er i modstrid med indvandrernes grundlæggende rettigheder og om nødvendigt iværksætte tvingende foranstaltninger, navnlig i tilfælde af omskæring af småpiger og polygami.

Da integrationen primært sker lokalt, skal de lokale aktørers deltagelse, herunder byernes, forbedres med hensyn til modtagelse af nye indvandrere og byplanlægning. Endelig skal civilsamfundet, herunder ngo'erne, i større udstrækning inddrages i integrationsprocessen, idet deres ansvarsområder i forhold til medlemsstaternes ansvarsområder skal defineres mere klart.